

Chodím kolem

Mgr. Iva Daňková

Cíl: rozvoj prosociálního chování, kamarádských vztahů, podpora pozitivních emocí; rozvoj hrubé motoriky, řečových dovedností, postřehu – učit se pozorně si všímat druhých

Věk: 4 – 6 let

Pomůcky: židličky

Postup:

Děti se posadí do kruhu na židličky, jedno z dětí židličku nemá. Chodí uvnitř kruhu a říká říkanku, kterou se předem s dětmi naučíme:

*Chodím kolem jako blázen,
To si mám snad sednout na zem?
Nemohu už nohy zvednout,
To si mám snad na zem sednout?*

Jakmile dítě přestane říkat říkanku, zastaví se a vybere si kamaráda, kterého požádá o místo na židličce. Vedeme děti k užívání i jména kamaráda. Děti volí různé způsoby: Mohu si Jirko sednout na tvé místo? Pustíš mě, Jirko, sednout?.... Sedící kamarád uvolní své místo a role si vymění. S malými dětmi mohou říkanku říkat i ostatní děti.

Aby děti věděly o svých kamarádech co nejvíce informací, navážeme hrou „Záhadná osoba“. Zůstaneme sedět v kruhu na židličkách. Učíme děti všímat si okolí a malých detailů.

Učitelka řekne dětem, že má na mysli někoho z přítomných a o tom bude nyní povídat. Nejprve zvolí sebe. Jmenuje všeobecné vlastnosti a potom podrobnosti. Které dítě si myslí, že ví o koho jde, zvedne ruku. Děti potom přebírají úlohu učitelky. Popisují obvykle svého kamaráda.

Zkušenosti s realizací: Dětem legrační slova říkanky „Chodím kolem jako blázen“ navozují veselou náladu. Zprvu se občas stalo, obzvlášť u menších dětí, že místo kamarádovi uvolnit nechtěly, ale opakováním se hru naučily hrát a kamarádovi vyhovět.

U hry „Záhadná osoba“ popisují děti obvykle svého kamaráda. Stalo se mi, že hodně vnímavé děti již dopředu tuší, že to bude právě kamarád popisujícího. Chvilí trvá, než se děti naučí se na popisovaného upřeně nedívat. Hru hraji nejdříve se staršími dětmi.

Zdroje: inspirace ze seminářů Mgr. E. Svobodové